

РЕШЕНИЕ

№ 5851

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 19.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4929** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.128, ал.1, т.8 АПК.

Образувано е по искова молба от Л. Л. Л., с която се иска обявяване нищожността на Определение №2518/17.03.2022г. по адм.д.№2091/2022г. на ВАС-Четвърто отделение, Определение №1262/04.08.2021г. по адм.д.№503/2021г. по описа на АССО, Определение №1255/19.08.2009г. по адм.д.№537/2009г. по описа на АССО и на Решение №83/07.06.2001 на ПК-С.. С иска се излагат твърдения за неприложимост на реда по чл.128, ал.1, т.8 АПК, в редакцията му от 2016г., по отношение на съдебен акт от 2009г. /Определение №1255/19.08.2009г./ и административен акт от 2001г. /Решение №83/07.06.2001 на ПК-С./; оспорват се фактическите установявания в актовете, чиято нищожност се иска да бъде прогласена, относно липсата на гори и земи в частния държавен фонд в землището на селото.

В съдебно заседание, ищецът Л. Л. Л., лично и в представено по делото писмено становище, поддържа иска си.

Ответникът – Общинска служба по земеделие-С., не изпраща представител в съд.з. В писмен отговор на исковата молба и в представено по делото становище, оспорва иска.

Прокурорът от СГП дава заключение по делото за основателност на исковата молба.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа следното:

С Решение №83/07.06.2001г. на ПК-С., по заявление вх.№83/29.10.1999г. от Л. Л. Л., е отказано да се признае правото на собственост на наследници на Б. С. В. по

отношение на гори в землището на [населено място] окол, общ.С., като са изложени мотиви, че след възстановяване на собствеността по чл.13, ал.5 ЗВСГЗГФ не са останали земи и гори от частния горски фонд съгласно чл.14, ал.5 от ЗВСГЗГФ и Инструкция №6600-1672/28.07.2000г. на МЗГ.

В производство по чл.197-202 АПК, с Определение №1255/19.08.2009г. по адм.д.№537/2009г. по описа на АССО, е отхвърлена жалбата на Л. Л. Л. против писмо №1046/2007г. на ОСЗГ-С., обективиращо отказ на ОСЗГ-С. да поправи и измени Решение №83/07.06.2001 на ПК-С..

Решение №102/03.06.2019г. по гр.д.№1080/2018г. по описа на Районен съд-Самоков, с което е отхвърлена жалбата на Л. Л. Л. срещу Решение №83/07.06.2001г. на Поземлена комисия - С., в частта ѝ за обявяване на неговата нищожност, и е оставена без разглеждане, като просрочена, жалбата на Л. Л. Л. срещу Решение №83/07.06.2001г. на Поземлена комисия - С., в частта ѝ за неговата отмяна поради незаконосъобразност, е оставено в сила с Решение №1488/06.12.2019г. по к.адм.д.№1146/2019г. по описа на АССО.

С Определение №1262/04.08.2021г. по адм.д.№503/2021г. по описа на АССО, е върната исковата молба от Л. Л., с която се иска обявяване нищожността на Определение №1255/19.08.2009г. по адм.д.№537/2009г. по описа на АССО; и производството по делото е прекратено.

С Определение №2518/17.03.2022г. по адм.д.№2091/2022г. на ВАС-Четвърто отделение, е оставено в сила Определение №1262/04.08.2021г. по адм.д.№503/2021г. по описа на АССО.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Доколкото нищожността на Решение №83/07.06.2001г. на ПК-С. е предмет на Решение №102/03.06.2019г. по гр.д.№1080/2018г. по описа на Районен съд-Самоков, оставено в сила с Решение №1488/06.12.2019г. по к.адм.д.№1146/2019г. по описа на АССО, настоящото повторно искане за прогласяване на нищожността му следва да се остави без разглеждане, а производството по отношение на него да бъде прекратено на основание чл.159, т.6 АПК. Следва да бъде отбелязано и че искането за прогласяване на нищожност на този административен акт съгласно чл.13, ал.6 ЗВСГЗГФ по принцип е подсъдно на районният съд, и в случая същият се е произнесъл по такова с влязло в сила решение, потвърдено от АССО.

По отношение на искането за прогласяване на нищожност на трите съдебни акта, настоящият съд съобрази следното:

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно решение на административен съд е изрично предвиден в разпоредбата на чл.128, ал.1, т.8 АПК. Неоснователно е възражението на ищеца, че този ред не е приложим относно постановеното през 2009г. определение, тъй като редакцията на чл.128, ал.1, т.8 е едва от 2016г. Преди изменението на АПК от 2016г., сегашният текст на т.8 представлява предишната т.7 на чл.128, ал.1 АПК. Т.е. искането за прогласяване на нищожността на Определение №1255/19.08.2009г. по адм.д.№537/2009г. по описа на АССО е подсъдно именно на административния съд, а не на общите такива.

Установителният иск за обявяване на нищожността на едно съдебно решение е правно средство за защита срещу нищожни решения и като такова не е ограничено със срок. Но то е средство, което може да бъде упражнено само тогава, когато правният субект не е упражнил правото си на инстанционен контрол на съдебното решение, чието

обявяване на нищожност се иска или когато съдебното решение, чиято обявяване на нищожност се иска не подлежи на инстанционен контрол, т.е. само тогава, когато въпросът за нищожността на съдебното решение не е бил предмет на съдебен контрол. Тогава, когато въпросът за нищожността на съдебното решение вече е бил предмет на съдебен контрол е налице абсолютна процесуална пречка за допустимост на иска по чл. 128, ал.1, т.8 от АПК, защото има влязло в сила съдебно решение, което е разрешило със сила на присъдено нещо спора относно валидността на съдебното решение. Съгласно чл. 218, ал.2 от АПК в касационното производство по обжалване на съдебното решение съдът служебно следи за валидността, допустимостта и съответствието на съдебното решение с материалния закон.

Доколкото Определение №1262/04.08.2021г. по адм.д.№503/2021г. по описа на АССО е оставено в сила с Определение №2518/17.03.2022г. по адм.д.№2091/2022г. на ВАС-Четвърто отделение, т.е. вече е било предмет на съдебен контрол, включително и служебно относно неговата валидност, недопустимо е направеното в настоящото производство искане за обявяване на нищожността му.

По съществото на искането за обявяване нищожността на Определение №1255/19.08.2009г. по адм.д.№537/2009г. по описа на АССО и на Определение №2518/17.03.2022г. по адм.д.№2091/2022г. на ВАС-Четвърто отделение, настоящият съд приема следното:

Нищожността на съдебните актове е резултат от най-тежките пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля.

В конкретния случай, определенията, обявяването на чиято нищожност се иска, са съдебни актове акт, имащи окончателен характер.

Въпреки липсата на изрична регламентация в процесуалния кодекс, съдебната практика приема, че исковият ред е самостоятелна форма на защита срещу нищожните съдебни актове, като такива, засегнати от най-тежкия порок. В доктрината и съдебната практика се приема, че нищожност на съдебното решение е налице, когато решението е постановено извън правораздавателната власт на съда; в незаконен състав - еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено, само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; при неспазване на изискуемата форма – устното или неподписаното решение, когато се дължи на отказ, а не на пропуск за подписването му; при неразбираемост на волята на съда, която не може да бъде разкрита по пътя на тълкуването и др. Нищожното решение, за разлика от недопустимото или незаконосъобразното, не е годно да породи правни последици, ето защо това е единственият порок, за който е предоставена възможност да се отстрани освен по пътя на обжалването, и по исков ред, безсрочно.

По делото, обаче, не се установяват пороци, водещи до нищожност на процесните две определения. Съдебните актове са постановени в рамките на правораздавателната власт на Административен съд София-област, съответно – ВАС, от законен състав, по повод жалби от Л. Л.. Незаконен съдебен състав би бил налице, ако подписалите съдебните актове нямат качеството съдии, съответно във Административен съд София-област и във ВАС, но такова твърдение не е наведено в исковата молба и не се установява по делото. Спазена е изискуемата форма, съдебните актове са подписани

от съдията-докладчик, съответно от председателя и членовете на състава на ВАС. И по двете определения ясно и разбираемо е формулирана волята на съда.

Сочените от ищеца пороци на решението – необоснованост на изводите относно липсата след възстановяване на собствеността по чл.13, ал.5 ЗВСГЗГФ на останали земи и гори от частния горски фонд, дори да се приеме, че са налице водят до евентуална незаконосъобразност на съответния съдебния акт, но не са основание за прогласяване на неговата нищожност.

По изложените съображения, административният съд приема, че искът за обявяване на нищожността на Определение №1255/19.08.2009г. по адм.д.№537/2009г. по описа на АССО и на Определение №2518/17.03.2022г. по адм.д.№2091/2022г. на ВАС-Четвърто отделение е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Воден от горното, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ иск с правно основание чл.128, ал.1, т.8 АПК, предявен от Л. Л. Л., с ЕГН-[ЕГН], срещу Общинска служба по земеделие-С. за обявяване нищожността на Определение №1262/04.08.2021г. по адм.д.№503/2021г. по описа на АССО и на Решение №83/07.06.2001 на ПК-С.; и

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№4929/22г. по описа на АССГ в тази част.

ОТХВЪРЛЯ иск с правно основание чл.128, ал.1, т.8 АПК, предявен от Л. Л. Л., с ЕГН-[ЕГН], срещу Общинска служба по земеделие-С. за обявяване нищожността на Определение №1255/19.08.2009г. по адм.д.№537/2009г. по описа на АССО и на Определение №2518/17.03.2022г. по адм.д.№2091/2022г. на ВАС-Четвърто отделение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: